

Bakış

Sevgili Meslektaşlarım,

Bizler Türkiye’de, Türkiye’nin en ücra köşesine dahi ulaşan bir yaygınlıkta sağlık danışmanlığı hizmeti veren bir mesleğin temsilcileriyiz. İlaç uzmanıyız. Sağlık danışmanıyız. Sağlık zincirinin ilk ve son basamağıyız. Bizler sağlık emekçiyiz.

Bugüne kadar kendi görevlerimiz ve sunduğumuz hizmetin niteliğini geliştirmek ve güçlendirmek adına en çok çaba harcayan meslek dallarından biri eczacılar oldu. Bu konuda herkes hakkımızı teslim etmek durumundadır. Yalnızca bununla sınırlı değil, bizler ilaç gibi hayati öneme sahip bir ürünün uzmanı ve sunucusu olarak defalarca çeşitli fedakarlıklarda bulunduk. Toplumun sağlığını her türlü değer önüne koyduk ve türlü çeşit haksızlıklara farkında olarak göz yumduk dertlerimizi haklı taleplerimizi tüm muhataplara doğru anlatabilmek için insan üstü, kurumlar üstü çabalar sarf ettik. Yalnızca muhalif olmadık, nedenlerimizi bilimsel verilere dayanarak anlattık, alternatifler geliştirdik. Yılmadan, bıkmadan, usanmadan sorunlarımızı dillendirdik, taşı delenin suyun gücü değil sürekliliği olduğunu bilerek...

Ancak 2004 yılından beri sürdürülmekte olan Sağlıkta Dönüşüm Programı, 5510 sayılı Genel Sağlık Sigortası Yasası ile birleşince, bir de eczacılık temel yasamızda bizim hiçbir şekilde taraf olamayacağımız değişiklikler tepeden bir biçimde gündeme gelince, zaten ağır ekonomik yük altında ezilen bizlerin dayanacak gücü kalmadı. Sabır taşı çatladı.

Sağlıkta dönüşümün faturasının topluma ve sağlık çalışanlarına çıktığı, bu arada sağlık harcamalarının özel kurumlarının lehine arttığına tanık olduk. Eczacılar içinse, dönüşüm her gün daha fazla fedakarlık, isteyerek yapmazsak da örgütlü gücümüzü ortadan kaldırmaya yönelik hamleler oldu. Bizlerin dayanışma içinde güçlü olduğumuzu bildikleri için önce dayanışmamıza, dayanışma biçimlerimize saldırdılar. Birliğimizin sözleşme yapma yetkisini ortadan kaldırmaya yönelik girişimlerde bulundular, ilaç suiistimlini ve etik bozulmayı önlemek için kurduğumuz eşit dağıtım sistemini ortadan kaldıracak düzenlemeler yaptılar. Bizler, buna göz yummadık. Eczacılık mesleği için yıkım demek olan uygulamalara son vermek için direndik.

- Muayene ücreti uygulamasına son verilmesi
- Kamu kurum iskontolarının eczaneler üzerinden kalkması

- Provizyon sisteminde hasta ve eczacıyı mağdur eden uygulamalara son verilmesi
- 6197 sayılı yasanın ihtiyaçlarımız (sınırlama) doğrultusunda değiştirilmesi, “eczanein sahibi ve mesul müdürü eczacıdır” maddesine dokunulmaması
- Eczanelere yönelik %100 avans ödeme uygulamasının devam etmesi
- Faktör ve diyaliz reçetelerinin eşit dağıtım uygulamasının devam etmesi
- Yeşil kart ve konsolide bütçede geri ödeme gecikmelerinin önlenmesi
- İlaç Fiyat Kararnamesi’nin değişen koşullara göre yeniden ele alınması
- Eczacıya karşıladığı reçete başına meslek hakkı ödenmesi
- İlaç Takip Sistemine depoların da geçmesi ve eczacıya yönelik stok affı
- Gününbirlik tedavi uygulamasına son verilmesi
- Aşılardan eczane dışına çıkartılmaması için

21 Aralık’ta Kolej Meydanı’nda 32.000 kişi, tek ses, tek yürek olduk.

Sağır kulaklar duydu, görmeyen gözler gördü. Birlikteyse güçlü olduğumuzu, sadece eczacıların ekmeğine göz dikenlere değil, tüm halkın ekmeğine göz dikenlere gösterdik.

Kapı komşumuz, yan dükkandaki meslektaşımızla birlikte, Hastalarımızı gözeterek, onlarla dayanışma içinde, “Bizim eczane”yi yaşatmak için...

21 Aralık’ta Ankara’daydık.

Türkiye’nin dört bir yanından geldik.

Sağlık, meslek ve yaşam hakkımız için alanları doldurduk.

Hep beraber “ARTIK YETER!” dedik.

Gücümüze güç katan eczacılık fakülteleri öğrenci ve öğretim üyeleri, eczane çalışanlarımız, halkımız, bizim bu çığlığımıza da ses verdiler.

Biz, mesleki koşullarımızı değiştirmeye Kolej Meydanı’ndan başladık. Hayatı değiştirene kadar durmamalıyız.

Ellerimizi, emeklerimizi, yüreklerimizi, akıllarımızı birleştirelim. Öfkemiz umut, aklımız ortak, düşlerimiz gerçek olsun.

Ecz. Erdoğan ÇOLAK

TEB Genel Başkanı

Diyalog

ANKARA'DA DOĞAN GÜNEŞ

Sevgili Meslektaşlarım,

Hepimizin hayatında gururla, onurla ve büyük bir heyecanla anlatacağı çok özel bir günü yaşadık 21 Aralık Günü. Gri renkli tipik bir Ankara gününde, on binlerce kişinin Kolej Meydanı'nda olduğunu görünce, herkes gibi benim için de zamanın durduğu anlar başlamıştı. **Ankara'nın tarih yazdığı anlarda... 32.000 kişilik dev ordunun Ankara'ya ayak bastığı anlarda...**

Evet, Ankara tarih yazdı çünkü pek çoklarının böyle bir miting için Ankara'nın uygun olmadığı görüşü akıllardan silinmiş oldu. Hemen hemen tüm meslek örgütlerinin gıpta ile baktığı "Yeter Artık" mitingi için her şey 27 Kasım Günü Şanlıurfa Bölgelerarası toplantıda, tüm oda başkanı arkadaşlarımın, "dayanacak güçleri kalmadığı" nı belirtmeleriyle başladı. Son dört yıldır yaşanan sorun üstüne sorundan bıkmış, tükenmiş ve son noktaya gelmiş bir eczacı, artık daha fazla bedel ödemek istemiyordu. Hepimiz bunun farkındaydık. Ancak sorundan yana değil çözümden yana olduğumuzu, iyi niyetli tüm girişimlerimizle dile getirdik. Ama her seferinde ellerimiz boş döndük. Döndük dönmesine ama, asla kabullenmedik! Kapalı kapılar ardında, toplantı salonlarında söylenenler ile medya önünde söylenenler arasında nasıl da bir uçurum olduğunu gördük. Şaşırmadık! Bizler de gardımızı almıştık elbette. Bütün önlemlerimizi almış, görüşmelerimizi sürdürüyorduk. Uzlaşmayı istiyorduk... Olmadı, olmadı. Son çare kendimizi, halkımıza, basına anlatalım istedik. İşte bunun için çarpan kalpler, tüm iyi niyetli sözler ve dilekler 21 Aralık sabahı Ankara'da vücut buldu. Şunu açıkça ifade etmeliyim ki, meslek hayatımın en gurur verici gününü yaşadım. Çünkü, mitingin sorunsuz ve kusursuz geçmesi için çalışan arkadaşlarımın içerisinde ben de vardım.

Sevgili dostlar, mitinge katılanlar da en az tertip komitesindekiler kadar kahramandırlar bizim gözümüzde. Çünkü "birlik"te olmadan hiçbir şeyin olmayacağını, bu mitingde anladık ve anlattık. Bizi var eden gücün, hepimizin içinde olduğunu gördük. Evet belki minik, tatlı çekişmelerimiz vardı; ancak mesleğimiz ve geleceğimiz söz konusu olduğunda nasıl da beraber, el ele kol kola yürüdüğümüzü gösterdik. Kısacası, bizler, sizler, hepimiz; bu çatının altında yaşayan büyük bir aile olduğumuzu fark ettik. Bizler, bugün geldiğimiz noktada belki hak ettiklerimizin hepsini alamadık ama; dimdik duruşumuz sayesinde, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da asla haksızlığı kabullenmeyeceğimizi gösterdik. Ancak altını çizmek istediğim bir nokta var ki, bu örgütü oluşturan Türkiye'deki tüm eczacıların çıkarlarını hiçe sayarak, hepimiz için son derece hassas olduğuna inandığım günlerde, bu tarihi olayı kendi

çıkarları uğruna reklam yapmak isteyenlere de izin vermemeliyiz. Ortak menfaatimiz için ortak geleceğimiz için çalışmak ve fikir üretmek yerine, suni bir gündem yaratarak, meslek olarak neredeyse bıçak sırtında olduğumuz bu günlerde, boştan yere gerginliği artırmanın da bize bir getirisi olmayacağı gibi; başkalarının bu durumdan faydalanmak isteyebileceğinin de hesaplanması gerektiğini bilmenizi isterim.

Miting organizasyonu için, kısa zamanda uzun bir yol aldık. Mitinge 2 hafta kala, tüm izinler alınmış, her türlü yasal prosedürler yerine getirilmişti. Odalar ve Merkez Heyeti'nden oluşturulan Miting Komisyonu, kelimenin tam manasıyla arı gibi çalıştılar. O günlerde Türk Eczacıları Birliği Merkez Binası'nda olup da görmeyen anlayamayabilir ne demek istediğimi; ama her odada bu işe yüreğini koymuş birileri, kan çanağına dönmüş gözlerine ve yorgunluğuna aldırmadan kusursuz bir miting planı ortaya çıkarıyorlardı. Kimisi yürüyüş güzergâhının haritası üzerinden detaylı çalışma yapıyordu, kimisi mitingin internet sitesi için çalışıyordu, kimisi telefon trafiği içerisinde odalarla irtibatı sağlıyordu, kimisi slogan yazıyordu, kimisi de yorgun bedenlerin rahatını üzerinden atması için çay, kahve taşıyordu. İnanın bu durumu anlatmaya kelimeler yetmiyor. İnsanı son derece duygulandıran ve bir o kadar da sahip olduğu değerlere daha sıkı bağlanmasını sağlayan bir ortamdı. Son haftamız nasıl geçti hiç bilmiyorum. Bir toz bulutunun içerisindeydi sanki her şey. Belki çok defa ettim ama bir kez de bu sayfalardan etmek istiyorum; emeği geçen herkese sonsuz teşekkür ediyorum. Bizlere böyle bir günü yaşattıkları için.

21 Aralık 2008 Pazar günü, il dışından gelen binlerce meslektaşım, çoluğunu çocuğunu bırakıp otobüsler dolusu gelen eczane çalışanı arkadaşlarım, bize desteğini esirgemeyen milletvekili ve meslek örgütü temsilcileri dostlarımız... Sizlere de teşekkürler...

Yazımı çok sevdiğim ve bana umudu aşıl原因 bir cümleyle bitirmek istiyorum. Sevdiğim bir düşünür olan Samuel Johnson "Geleceği Satın Alabilecek Tek Şey, Bugündür" demiş.

Evet sevgili dostlar, önümüzde uzun bir yol var. Ama bizler geleceğimiz için bugünden çalışmalıyız. Yine birlikte, yine el ele....

Hoşçakalın...

Ecz. Hilmi ŞENER

Genel Sekreter

TEB Haberler Dergisi Yazı İşleri Sorumlusu